

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Frisk op! endnu engang,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Frisk op! endnu engang,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid66704/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

6. Bort du syndens fele taage,
Satans helved sorte magt!
Det er tiid engang at vaage,
Og at passe paa sin vagt;
Det er tiid at sandse vel,
Og at spørge for sin siel.
Det er tiid at forekomme
HErrrens grumme vredes-domme.

7. Gud, som lyset lod opklare
Udi naadens blide aar,
Vil og ingenlunde spare
Dem, som samme lys forsmæer;
Vil du vende ryggen til,
Gud dig fra sig støde vil;
Vil man ikke lyset kiende,
Skal man sig paa lyset brænde.

8. Lad din naades glands oprinde,
Søde JEsu, at jeg maa
Derved altid vejen finde,
Som jeg hør at vandre paa,
Vær min formand, at jeg ey
Kommer paa den brede vey,
Eller fra dit fodspor viger,
Før jeg ind i himlen sliger.

Nr. 9.

Mel. Flyd dig da Christi brud.

Frisk op! endnu engang,
Vi vil med bøn og sang
I Aanden os forecene,
At synge, hvad vi mene:

6, 1: *syndene*] *Syndens A.*, 7, 4: *dem*] *den Jl-j.*, 8, 8: *for*] *for A.*
Nr. 9. *AJZ 3.*, 1, 4: *sygne*] *syngle* *AJZ 3.*

6, 6: *sandse vel*] besinde sig. — 7, 1: *opklare*] skinne frem. — 8, 5: *formand*] anfører.
Nr. 9. Original.

Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

19

2. Gak sorrig-fulde sind,
Gak med i stalden ind,
Gud vil sin Søn dig skenke,
Hvor kand du dig da krenke?
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

3. Du stolte, bøy dig ned
I hiertens ydmighed,
Besee de ringe sager,
Som Gud til takke tager:
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

4. Du gierige, din skat
Blev fædt paa jule-nat,
Lad riigdom dig ey blinde,
Men see du ham kand finde:
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

5. Vellystige, du mas
I stalden ogsaa gaae,
Bort onde lysters brynde,
Besee din JEsu ynde:
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

6. Du arme, syng og siig:
O jeg er meer end riig!

2, 4: hvor kand du dig da krenke? [hvor kand du dig at krenke? A. 4, 2: fædt]
fædt AJT-2, 6, 1: syng] stung AJT-5.

1, 5-6: Dette omkvæd er en genklang fra den gamle salme »Fryd dig, du Christi brutude, hvor det lyder: »Hosianus, hæder og ære Skal denne vor konning være«.
3, 4: dig krenke] plague dig selv. — **6, 1: arme**] fattige. — **6, 4: paller**] pjæller.

Jeg har i stalden funden
Min skat i palter bunden.
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

7. Du rige, tænk dig om
Ved JEsu fattigdom,
See til, du ey forglemmer
Din Frelsers arme lemmer:
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

20

8. I gamle, lister hen
Til eders siele-ven,
Gaaer ogsaa med I unge,
Af hjertens grund at siunge:
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

9. Hvert øgte-par i saer
Ved denne fryde-færd
De unge vey skal vise,
Guds kiertighed at prise:
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

10. Og I velsigned' smaa
Skal ey tilbage staae,
I HÆrrens husus og hiermne
Opøfter eders stemme:
Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

11. Saa skal ey korsets tvang,
Ey døden selv engang
Os fra vor JEsu rive,
Men det skal dervede blive:

Vor riigdom, lyst og ære
Skal JEsus ene være.

Nr. 10.

Jeg er en rose i Saron, Cant. 2. v. 1.

McL. Mod sorgen og klagen etc.

Den yndigste rose er funden
Blant stiveste tornes oprunden,
Vor JEsus den deyligste pode
Blant syndige mennisker grude.

Nr. 10. *AJU*: 1, 4: *mennisker] mennesker* Jb. 6:7.

Nr. 10. Original. Salomon viser påvirkning fra Elias Naefs »Jeg kaster mig ned og hejnhrere. Zions Sangs og Sucke, 1688, s. 50 ff. (Niels Møller i Edda, 1918, s. 94 ff.; E. Frandsen, auf. skr., s. 21 ff.). —Overskrift: *canticum. Hejsangen. Brorson fortæller ordene: »Jeg er en rose i Saron» som tal af brudgommen i Hejsangen, altså fulgt hans opfattelse som Kristi ord. I virkeligheden er det sikkert brudens ord; men der har dog været adskillige fortellere, som har taget dem om brudgommen. Denne opfattelse møder vi også hos Kingo, der i julesalmen »Op herte, op med fyrig træs tilstær Jesuhsarmet som om Saron dælig roses knop». — 1, 3; pode] Betydningen af dette ord er yderst vigtig for forståelsen af salmen. To betydninger er hændelige: 1) podekrist, 2) ung plantet. Skulle den første give mening, måtte tanken være den, at Jesus er indpået på menneskelederens træ. Hertil kunne man antage 4, 3-4: *At rense og ganske forsvare Vor venies forsvare grude;* men 4, 1 tider imod, idet der står: *Da lod Gud en rose opdyge;* der er altså taakt på en rose, der vokser op af jorden, og side på en indpodning, der foretages ved et træ. Selve det to linier 1, 3-4: *Vor JEsus den deyligste pode Blant syndige mennesker grude,* tyder også i anden retning: de sliger, at han voksende op som en blandt de andre; det er ikke indpåning. Og heller ikke 5, 4, hvor det hedder, at Jesus giver *nedskifte i verterne*, lader sig tilpasse til tanken om forståning af et træ. Vi må derfor foretrække den anden betydning: ung plantet. Det finder vi hos Brorson i hans prædiken om Jesu forlæs abenbarelse efter opstandelsen (Svanesang, 1765, s. 116), hvor han siger: »Maria Magdalena er som en uøjlig Pode, der har slæget dybe Rødder, hvilken ej allene kan bæthane, men endogse vore, bænde ved Hegn og Snæ-Skinne. Billedet her i salmen er så holdt i en vis ubestemthed. Der er ikke sagt noget om mæden, hvorpå roses indvirker på de andre vækster. Det er vel blot ved at være der. Det er ved at gøre blandt syndige mennesker (v. 1), at den renser og forsværer den forsværrede grude. I det hele må man forestå, at rosesbilledet altså gør sig gældende som en gennemtært allegori. Det er ikke engang fastholdt gennem hele salmen; i v. 5 blander tanken om at have yndige frugter — altså et helt andet billede — sig ind, jfr. 2, 2. Roserbilledet virker ved sin stemning og behersker på den mindre salmer; men det udnyttes ganske frit under vekslande former (rosene varer i dale, 8, 4; roseen som smykke, v. 9 og 10). Andre opfattelser: hos Hans Brix, Tonen fra Himmel, 1912, s. 18 ff.; Niels Møller, auf. skr., s. 86 ff.*